

der kræves, hvad der gøres nødvendigt. De maa handle i det givne Øjeblik. De handle under det dobbelte Ansvar, men vi andre have Tillid til, at de handle ret saaledes, som det kræves baade af det ene og det andet Hensyn.

Og maa jeg dog ikke sige en Ting i denne Forbindelse. Skulde Regeringen vente, til alle trindt omkring i Landet og ogsaa her inde paa Rigsdagen forenede sig i Raabet: Træf Foranstaltninger — skulde vi vente, til den socialdemokratiske Gruppe stillede en Forespørgsel om; hvorvidt det ikke snart var paa Tide at foretage Foranstaltninger, ja, saa turde det være, at Regeringen ventede temmelig længe. Den ærede Ordfører for Forespørgerne, der begyndte lidt stærkt, men blev mattere og mattere hen imod Slutningen, skønt det var der, Sprængstoffet skulde have ligget, sagde, at det, der var sket, var af en alvorlig faretruende Karakter. Han omtalte særlig i denne Forbindelse, hvad „Social-Demokraten“s Redaktion havde foretaget sig. Jeg har ogsaa nok haft Lejlighed til at se, hvad „Social-Demokraten“s Redaktion har foretaget sig. Jeg havde ikke dristet mig til at komme ind paa det, hvis ikke den ærede Ordfører for Forespørgerne, som har et Medansvar for, hvad dette Organ foretager sig, var kommen ind paa det, men nu skal jeg gøre det. Naar den ærede Ordfører sagde, at det, der her er sket, er af en faretruende Karakter, er alvorligt, saa skal jeg blot minde om, hvad „Social-Demokraten“ har skrevet under Ansvar af en Del af de Herrer, som have Sæde her i Tinget. Den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen), og det ærede Medlem for Københavns 12te Valgkreds (Wiinblad) skrive noget saadant som: De sidste Dages Begivenheder faa alle tænkende Danske til at spørge: Ere vi i Ruslands Vold? Og saa skrive de med stor fed Overskrift dernæst: Hvad siger England? Efterretningen om Danmarks Mobilisering vil fremkalde den pinligste Opsigt i Europa og Amerika, først og fremmest i England. Saaledes vover et dansk, meget udbredt Blad at skrive under den foreliggende Situation. Jeg savner Udtryk for paa rette Maade at karakterisere denne Fremfærd, som Medlemmer af dette Ting ved at være medansvarlige for „Social-Demokraten“ der have gjort sig skyldige i, men jeg griber Lejligheden til at paakalde Folketingets Bistand her til at nedlægge en alvorlig Indsigelse mod en saa landskadelig Fremgangsmaade. Det skal ikke

lades uimodsagt i det danske Folketing, at dansk Politik ledes ud fra de Forudsætninger, at vi ere i en anden Magts Vold, eller at de Bestræbelser, der gøres under Foregivende af at hævde vor Neutralitet efter Neutralitetens Ret og Pligt, i Virkeligheden ere rettede mod et andet Land. Der skal nedlægges en alvorlig Indsigelse derimod, og jeg føler mig i Overensstemmelse med det høje Ting, naar jeg paa kalder dets Tilslutning dertil.

Det ærede Medlem mindede om Fortiden. Ogsaa der kan jeg henholde mig til, hvad den højtærede Konseilspræsident har sagt. Jeg skal for mit Vedkommende blot tilføje, da han var saa venlig at mindes ogsaa, hvad jeg har sagt for nogle Aar siden, at min Udtalelse var rettet mod Københavns Landbefæstning, og den ærede Ordfører har ingen som helst Anledning til at foreholde mig denne Udtalelse, som om her skulde være noget, der bragte mig i en skæv Stilling til denne tidligere Udtalelse. Det har han ingen Anledning til allerede af den Grund, at det, hvorom vi her tale og forhandle, er Spørgsmaal om Foranstaltning vedrørende Søforsvaret. Det ærede Medlem sagde, at vi havde givet Løfter i Form af vort Program gennem Tiderne. Ja, det have vi, og naar det ærede Medlem har Taalmodighed, kan han maaske ogsaa leve den Dag, da han ser os indfri disse Løfter. Men Venstre har aldrig nogen Sinde givet Løfte om, at det vil modsætte sig, at den ansvarlige Regering under en Situation, som indeholder Opfordring til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger, træffer saadanne. Noget saadant har Venstre ingen Sinde givet til Kende som sit Program, og enhver Paa-stand i saa Henseende er ganske og aldeles grebet ud af Luften. Jeg viser det tilbage, og jeg er ogsaa i saa Henseende vis paa at have alle mine Meningsfæller sluttet enige med mig. Vi have villet Kamp mod Militarismen, det have vi, Venstre og Socialdemokratiet, siger den ærede Ordfører, derfor stode vi sammen; og han føjede til: Folkeslagene maa komme overens i Mindelighed. Ja, gid de kunde det, men de kunne det ikke, og det kan ikke nytte, at vi, vi alene, en lille, lille Stat mellem alle de andre, sige: Kom overens i Mindelighed! Vi maa rette os efter den Situation, der foreligger, og den er ikke saadan, at Folkeslagene komme overens i Mindelighed. Vi maa rette os efter de folkeretlige Forpligtelser, som de i Øjeblikket ere givne. Sige vi, at vi ere neutrale, følger ogsaa deraf den folkeretlige